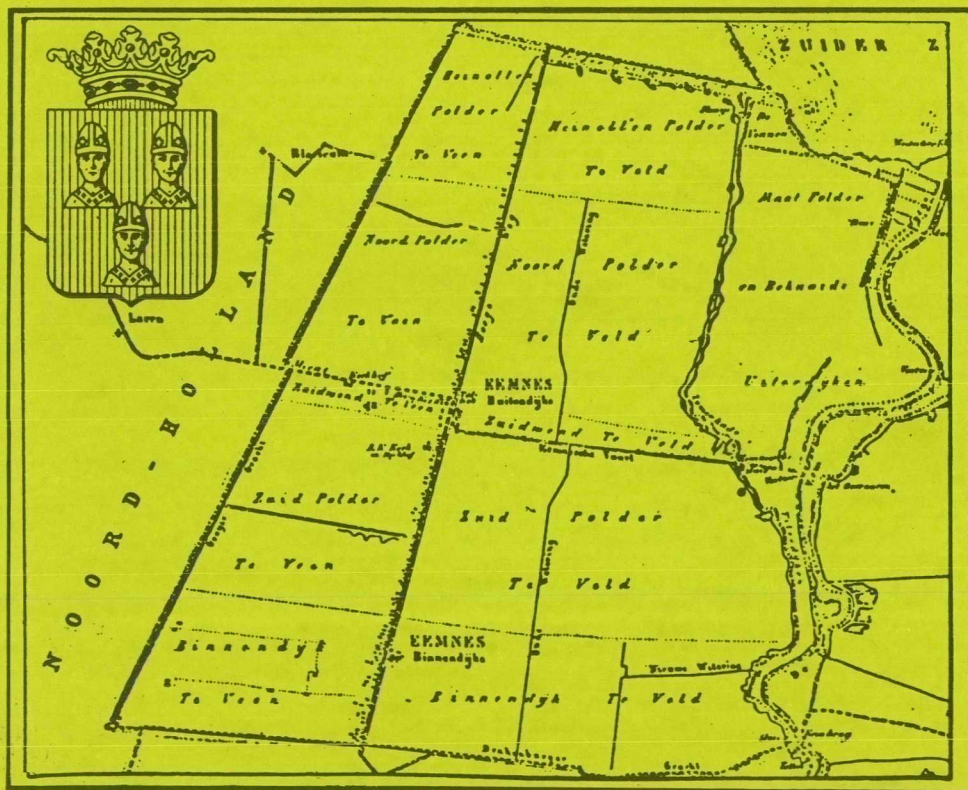
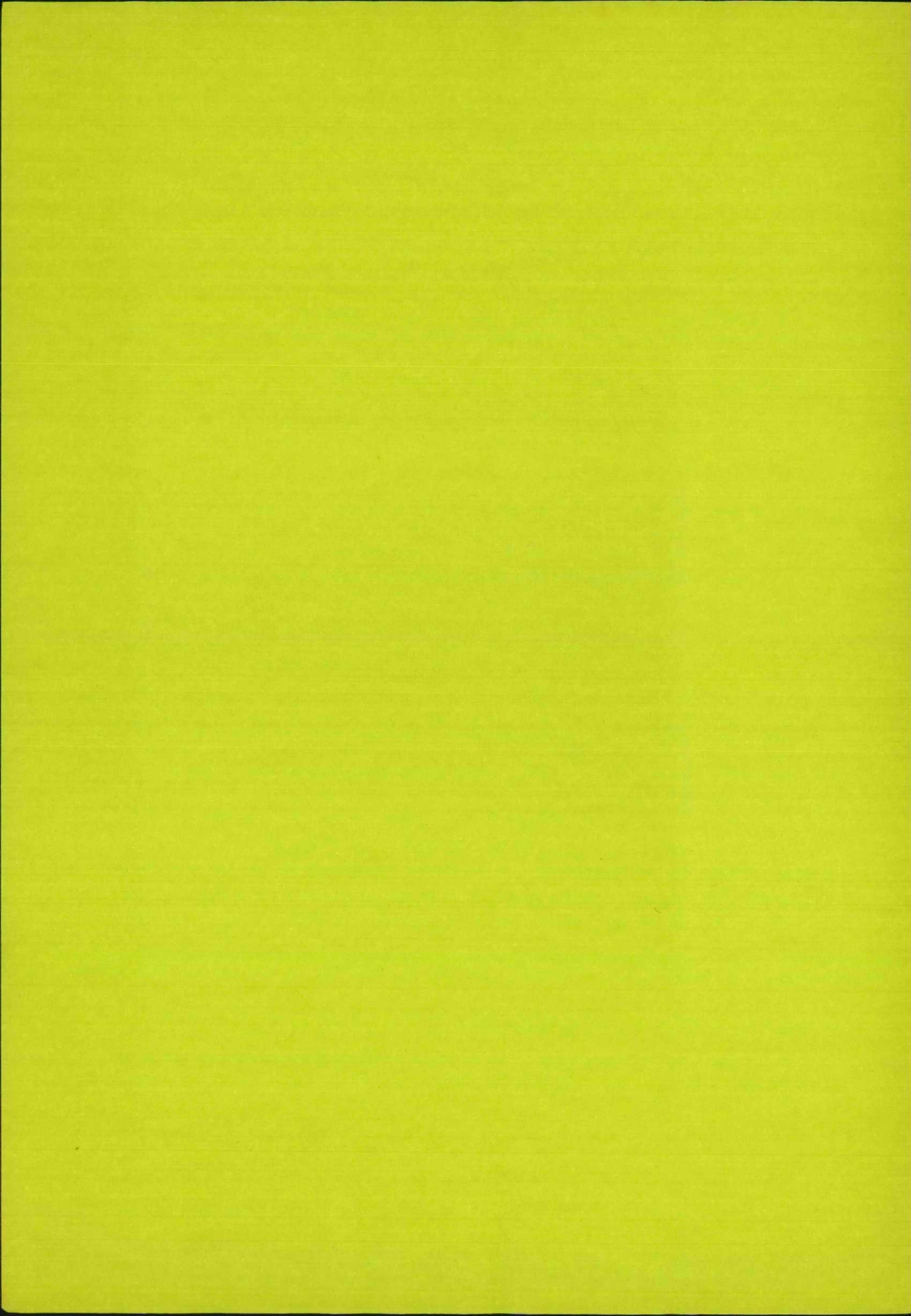

1991-1

Historische Kring Eemnes

maart 1991, Jaargang 13 nr. 1

verschijnt viermaal per jaar

Bestuur:

voorzitter	J.de Roos-Post	Torenzicht 38
Vice-voorzitter:	H. v. Hees	Kerkstraat 15
Secretaris:	R. Schreuder	Ploeglaan 60
Penningmeester:	F. Mol	Roerdomp 27
Leden:	B. v. Raaij	Zaadkorrel 23
	R. Ruizendaal	Laarderweg 31
	W. v. IJken	Everserf 20

kontributie H.K.E. f 20,-- per jaar
Voor leden buiten Eemnes f 2,50
porti bijbetalen

Girorekening nr. 2080362

Losse nummers kwartaalboekje f 7,50

Ledenadm en adres-

wijzigingen: B. van Wijk-Blom, Raadhuislaan 39,
tel. 14689

Redactie: B. van Raaij tel. 86594
H.H.M. van Roij tel. 12531

Het geheel of gedeeltelijk overnemen van artikelen
is slechts toegestaan na toestemming van de redac-
tie

Doel van de vereniging is bevordering van de kennis
van- en de belangstelling voor de geschiedenis in
algemene zin en de geschiedenis van Eemnes, met
aansluitend gebied, in het bijzonder.

Inhoud:

Van de redactie	2
Eemlust	
Opnieuw een stukje van het raadsel onthuld!	3
Het waarom van een klederdracht	7
Melkoorlog	10
Alsnog dank aan Paul van Beijeren en Henk Eek	12
Willem van Radelant (1538-1612)	
Een vooraanstaand Eemnesser	13
In onze serie "Oude Eemnesser Winkeltjes...."	17
Beknopte geschiedenis van het Eemnesser geslacht Snel	19
Jeugdherinneringen van Gerard van Stoutenburg (geboren 1907)	34
Dank, Dank, Dank	40
Loflied op Eemnes	40
Schenkingen aan H.K.E.	43
Werkgroepen	45
Goed Volk in Eemnes!	45
Wie doet er mee? Wie weet er van?	46
Index kwartaalblad	48

Van de redactie

De copy voor het volgende H.K.E.- kwartaalboekje
willen wij graag ontvangen voor 15 mei 1991.

————— ✱ —————

Eemlust

Opnieuw een stukje van het raadsel onthuld!

Veel Eemnessers weten, dat halverwege de Wakkerendijk (no.132) een klein huisje staat met de weidse naam "Eemlust". Het is natuurlijk een lust om in zo'n huisje te wonen, maar voor sommigen is het ook bekend, dat hier vroeger een groter huis heeft gestaan. Niemand kan dit echter zelf gezien hebben, want het werd al in 1832 afgebroken. Tot voor kort was zelfs onbekend, hoe dit huis er heeft uitgezien.

Onlangs was dit "Eemlust" echter in de belangstelling van antiek liefhebbers, want op een veiling in Londen werd een glazen drinkbeker geveild met een tweetal afbeeldingen erop met daarboven de tekst: "Het Welvaaren van Eemlust".

Toen mij om inlichtingen over Eemlust werd gevraagd door een contactpersoon van het veilinghuis -dit naar aanleiding van een eerder geschreven artikel in het blad TVE- wilde ik die geven in ruil voor een afbeelding van het bewuste glas.*

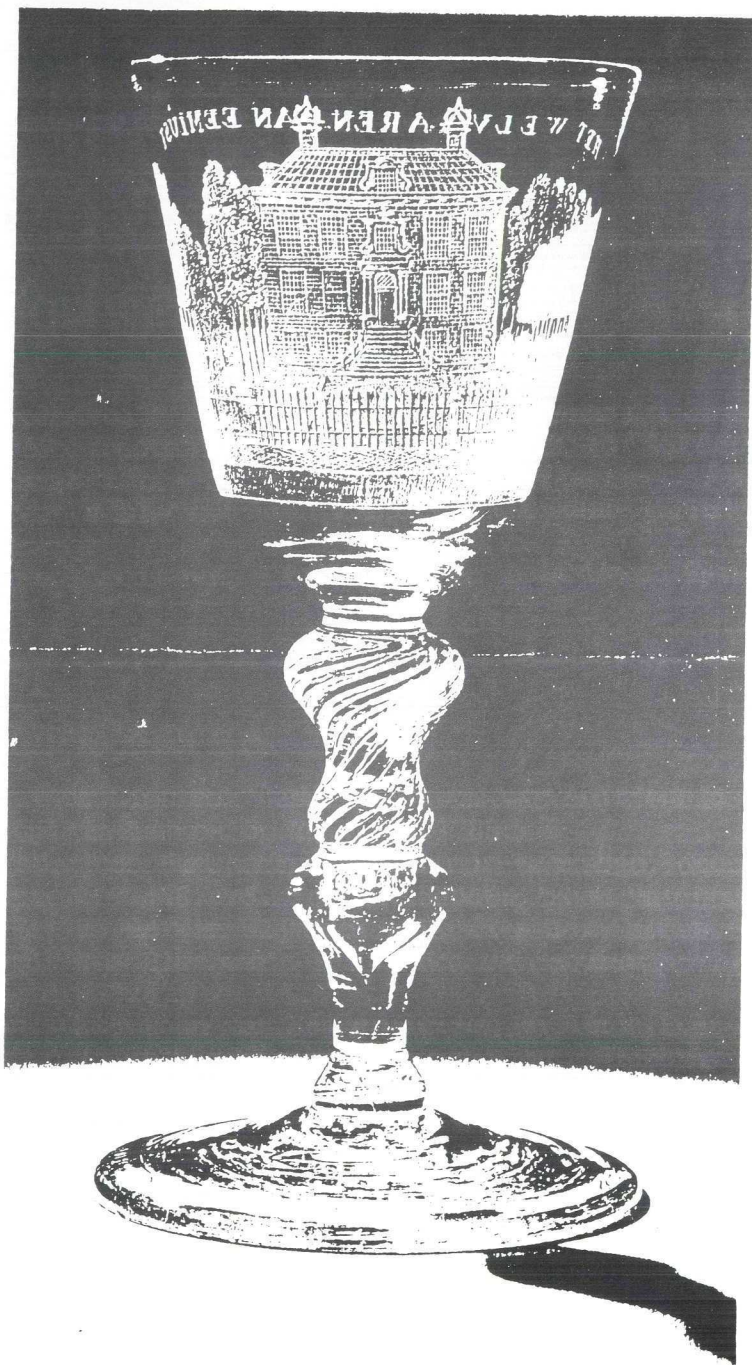
Niet lang daarna ontving ik een tweetal pagina's uit de catalogus "Engraves Glass" (Mallet en Son ltd., London 1990, blz. 48 en 49). Er waren twee foto's bij de beschrijving opgenomen. De graveur, de vermaarde Jacob Sang, had aan de ene kant van de kelk een totaaloverzicht van het buiten (theehuisje aan de weg met tuin en huis op de achtergrond) en aan de keerzijde een aparte afbeelding van alleen het huis gegraveerd. De daarbij gebruikte techniek was die met een scherp, draaiend wielkje (dus geen gekras met een een diamant).

Bij gelegenheid van een veiling van de buitenplaats in 1831, werd er een uitvoerige beschrijving gemaakt van alle kavels. Hieruit kunnen wij ons een indruk vormen van de geweldige rijkdom van de toenmalige bewoners. In hedendaags Nederlands staat er:

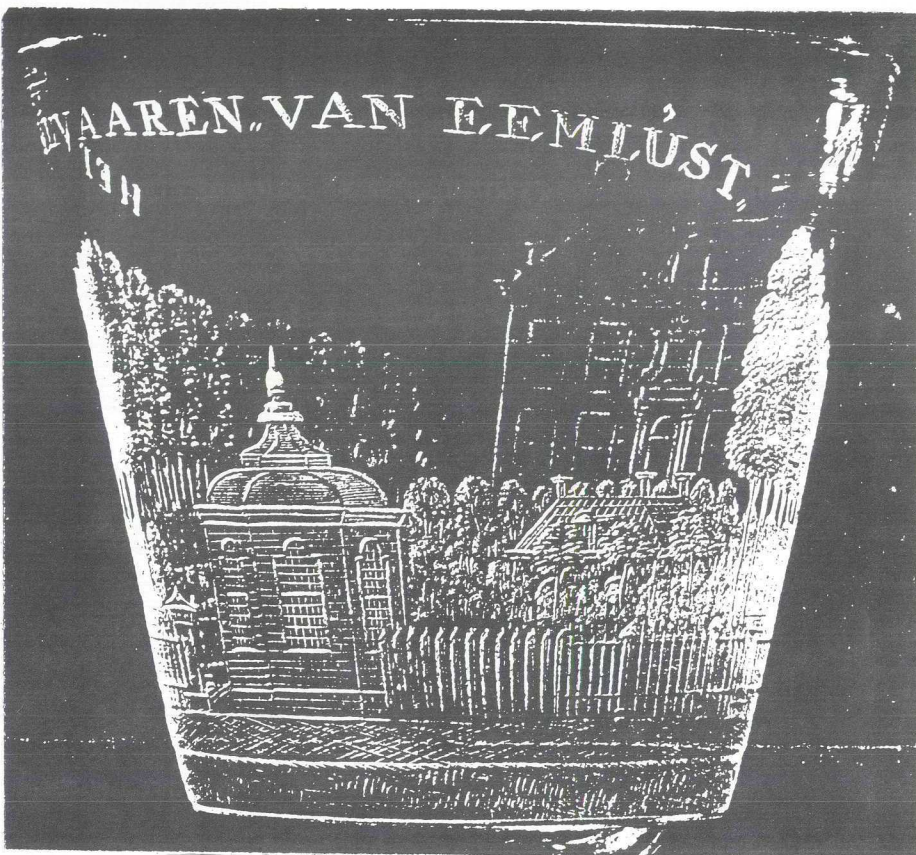
"De aangename en mooi gelegen buitenplaats "Eemlust" bestaat uit:

een voornaam en goedgebouwd Herenhuis, met 12 kamers op beide verdiepingen, bijna alle behangen en

* het glas is aangekocht door het museum Flehite te Amersfoort.

van verwarmingsmogelijkheid en kasten voorzien, met
 voorraaden bediendenkamers, een grote zolder en een
 keuken voorzien van fornuizen, een marmeren aanrecht,
 put- en pompwater, tevens een mangelkamer met
 schoorsteen en ruime wijn- en provisiekelders;
 alsmede een koetshuis met stalling voor 10 paarden, een
 hooi en een haverzolder;
 een grote theekoepel, aan de weg gelegen en van
 kasten en andere gemakken voorzien,
 een orangerie (winterkas)
 een tuimanswoning,
 een schuur met daarin nog een paardestal,
 een Chinees tenthuisje (Prieeltje) achter op het erf,
 en naast verdere opstallen ook grote, vruchtbare
 moestuinen en boomgaarden, een kas met druiven en per-
 zikken,
 een vijver en een bos met o.a. grote eiken, beuken, lin-
 den,
 bouw- en weiland (ruim 52ha),
 een aantal woninkjes,
 een boerderij met stallen enz.,
 en een buitenverblijf "Berg en Eemzicht", dat zuidelijk
 van "Eemlust" is gelegen.
 Dit laatste buitenhuis (nu Wakkerendijk 66) veel kleiner
 dan "Eemlust", werd vaak verhuurd. Uit een adverten-
 tie uit 1815 blijkt, dat het f 130,-- per jaar moest
 opbrengen. Het bevatte twee beneden- en twee bovenka-
 mers. Direct ernaast lag een boerderij met een wagen
 en een karnschuur, een koetshuis met een stal voor 3
 paarden en het geheel was gesitueerd in een Engelse
 landschapstuin met weiland een een bomenlaan.
 In het veilingsjaar 1831 werd het door dokter Pieter
 Bell bewoond, de plaatselijke geneesheer, die het voor
 voor
 f 80,-- per jaar huurde. (zie ook het artikel van Livia
 Lankreijer "Het huis van Dr. Bell" in het Blad HKE,
 jrg. 5 nr 1 blz. 19-24).
 Even terzijde: een van de dertien kinderen van deze
 dokter was de kunstschilder, Hans (J.C.) Bell. Zou
 deze nooit een afbeelding van zijn ouderlijk huis hebben
 gemaakt? Er is van hem wel een bosgezicht bekend. Was
 dat misschien hun tuin?

Maar nu terug naar "Eemlust".

Wanneer werd dit huis gebouwd? Bestaan daar nog gegevens over?

Helaas kunnen we het bouwjaar alleen op grond van een aantal gegevens benaderen.

Allereerst kunnen wij op grond van stijl, vormgeving en bewoningsgeschiednis van soortgelijke buitens in de omgeving de veronderstelling opperen, dat "Eemlust" van het eind van de 17e eeuw dateert.

De buitens van 's-Graveland ontstonden rond 1650, Soestdijk in 1674, Slot Zeist in 1686, Groenveld omstreeks 1702.

Een tweede gegeven is de "erflijn". In 1831 was de laatste eigenares: Anna Petronella Helmolt-Gerlings. Zij was eerder weduwe van Jacob Crommelin.

En jawel: in 1703 overleed een zekere Pieter van Wicke-

voort. Een van zijn ergenamen was Jacoba Sophia van Wickevoort, die in 1697 met Henry Samuel Crommelin gehuwd was! De familie bezat een "zomerhuis" in Eemnes. Waarschijnlijk had dit toen de naam "Duckenburg" (Oudste vermelding 1735), die echter in 1775 in "Eemlust" werd veranderd. (Zie TVE, jrg. 10, blz. 176-183 en jrg. 11 blz. 46 en 47).

Is er dus over de bouw alleen bij benadering wat te vertellen, over het eind weten we iets meer.

Na de dood van mevrouw Helmolt-Gerlings werden de bezittingen van de familie in Eemnes door de Baarnse notaris Frans Pen geveild. In de catalogus, die ik onder ogen kreeg, stonden de kopers van de verschillende kavels genoteerd. In het notarieel archief in Utrecht zag ik, dat Eemlust in eerst instantie onverkocht bleef en dat het buitenhuis "Berg en Eemzicht" werd verkocht aan Willem Jansz. Bieshaar voor

f 4425,--. De gegevens zij nogal verwarrend, omdat er allerlei ingewikkelde koopcondities golden. Zo was onder meer ook bepaald, dat de familie het recht had om in het najaar nog een verkoping op "Eemlust" te houden van goederen, vee en meubilair.

Het huis "Eemlust" moet kort na de officiële veiling (ook diezelfde avond werd nog het een en ander onderling geregeld) toch verkocht zijn (aan Gerrit Corn. Bieshaar?) en werd spoedig daarna gesloopt. De tuinen werden in de loop der jaren veranderd in een voor de boer nuttiger landschap. De laatste resten van de vijver en het theekoepeltje verdwenen in recente jaren. Wat ons nog rest zijn slechts een aantal afbeeldingen van het huis en de tuinen. Over de laatste een volgende keer meer.

Jan Out

Het waarom van een klederdracht

Inleiding

Voor het onderzoek naar de klederdracht in deze con-

treien is het vooral interessant het "waarom" te achterhalen. Waarom werden in Eemnes tegelijkertijd 4 verschillende klederdrachten gedragen? Waarom zien we de vierkante muts maar in een beperkt aantal plaatsen? Waarom wordt eenzelfde dracht toch in detail in andere plaatsen anders gedragen? Wat is het verband tussen godsdienst en klederdracht?

De werkgroep klederdrachten Eem- en Gooiland weet nog lang niet op al deze vragen een antwoord. We denken er wat wijzer van te worden als we alle bij ons bekende kleding en afbeeldingen daarvan eens grondig gaan beschrijven.

Dit artikel is het eerste in een lang bedoelde serie. Lang bedoeld, omdat ik al lang van plan ben eraan te beginnen en er nu pas toe kom en lang bedoeld wat betreft het aantal afleveringen.

Vaste opzet: foto met beschrijving van de (zichtbare) kleding, gegevens over herkomst, godsdienst, etc. en anecdotische gegevens.

Als u wilt, dat er een beschrijving wordt gemaakt bij een foto van bijvoorbeeld een familielid, dan kan dat! U hoeft alleen maar even contact op te nemen met ondergetekende en een foto te bezorgen, met als dat kan wat gegevens over de leeftijd en dergelijke.

Wousje van Wegen (zie foto)

Zij draagt een vierkante muts. De muts zit aan een breed oorijzer vastgespeld, ter hoogte van de kaak. De facetspelden zijn in het algemeen van goud, het oorijzer van zilver. De kant zal wel Mechels zijn, dat wil zeggen met een grootbloempatroon.

Het slot van de bloedkoralen ketting is niet te zien, maar bij dit model muts wordt vrijwel altijd een vierkant pukkelslot achter in de nek gedragen. De dunne gouden ketting wordt bijeen gehouden door een zogeheten boot, een ovaal sieraad. Hier zit het als klem om de ketting, soms is het een broche. De vorm van het kruis aan de ketting en het eraan hangende balletje horen speciaal bij deze klederdracht.

Ook de bont gekleurde omslagdoek is een typisch bij

deze kleding behorend attriboot. Ongetwijfeld zit er zwarte franje aan.

Vaag is te zien, dat het jak kopmouwen heeft; voor de rest van de kleding laat de foto ons in het ongewisse.

Wousje van Wegen werd op 1 maart 1855 in Eemnes geboren en stierf hier ook, op 22 maart 1945. Zij was een dochter van Zeger van Wegen (geboren 31-3-1828) en Dirkje van Dalen (geboren ca. 1830), die weer een dochter was van Gijsbert van Dalen en Gijsbertje Stalenhoef. (Voor het onderzoek naar het waarom van de klederdracht vinden we de genealogische gegevens van moederszijde interessanter dan die van vaderszijde).

Meer over haar familie vindt u in het HKE-blad van 1982, jaargang 4, nr. 3.

Wousje was dus van echt Eemnesser herkomst. Ze was katholiek en woonde haar hele 90-jarige leven op Wakkerendijk 56. Zij was ongetwijfeld zeer goed op de hoogte van de in haar tijd in Eemnes gedragen mutsen, want zij waste ze voor velen.

Meer informatie over haar, haar kleding of andere
(Eemnesser) klederdracht is van harte welkom bij

Livia Lankreijer.

Melkoorlog

Dit kleinsamenlijk probleem is ontsproten aan het literaire brein van de in 1953 overleden dichter-schrijver Kees Meekel. (geboren in Amstelveen.) De hoofdpersoon in deze novelle is een bekende Amstelveense kaashandelaar!

't Boekje "Melkoorlog" was tot nu toe onvindbaar. Ook de familie Meekel kon mij niet helpen. Totdat een "zeer geleerd" iemand mij wees op 'n jaargang van 't literaire tijdschrift "Opgang", anno 1921. Dit tijdschrift kon ik vinden in de Openbare Leeszaal te Amsterdam en zo-doende kwam zijn naam boven tafel..... Johannes Snoek Een copie van zijn trouwakte staat hierna afgedrukt. Laten we de handtekeningen links onderaan "archivaal" bekijken.

J. Snoek= Johannes Snoek, geboren in Weesperkarspel, bruigom,
Anna Petronella Keizer bruid.

Zij was de dochter uit het derde huwelijk van
Gijsbertha Steenman met Gerrit (Gerardus) Keizer
Gijsbertha Steenman 1e huwelijk met Ruiter
2e huwelijk met Van Dies
3e huwelijk met G. Keizer.

G. Ruiter: zoon uit het eerste huwelijk.

S. en W. van Diest: zoons uit het tweede huwelijk
Anna Petronella Keizer: enige dochter uit het derde huwelijk

Naamdraggers Keizer of Snoek uit Eemnes, de kleinzoon van de melboer Hannes Eek en Anna Keizer vraagt nu uitvoerige informatie over de familie Keizer en Snoek. Alle copiekosten voor archivale aktes, bidprentjes, foto's, ansichtkaarten en portiekosten worden door mij

[illegible][illegible]

Waarna wij hun hebben afgevraagd, of zij alkerander aannamen tot echtgenooten, en getrouwelijk al de pligten zullen verrullen, welke door de Wet aan den huwelijken staat verbonden zijn, hetwelk door heij, uitdrukkelijk met Ja, beantwoord zijnde, hebben wij in naam der Wet uitspraak gedaan, dat zij door het huwelijk zijn vereenigd. In tegenwoordigheid van
Gerrit Meulens, vroeger der gedachten reeds, van
Ge. Bastiaans van Piest, vroeger der gedachten reeds, van
en dertig jaaren. Willem van Piest, vroeger der
oud. Leven en trouw te allen tijde behouden
van de echtgenooten, of van de geene, die
van de echtgenooten, of van de geene, die
allen wonende te Alkmaar.

En is hiervan door ons opgemaakt deze akte, welke na voorlezing door ons verlezen
deccilge waarden de ellder van de rechtgeboort
de gettuigen en onderleekend

De Ambtenaar voornoemd.

J. Moore
A P Keizer
G. Greenman
G. Bunt
L. W. Green
W. W. Dyer
W. Dyer

Chas. Beck

per postgiro vergoed.

Van Cornelis Eek (overleden 1881) heb ik nu zijn testament gevonden. Ik zoek verder vooral naamdrager Keizer, vooral uit Eemnes. Dankbaar ben ik voor de verleende plaatsruimte in deze Kroniek.

Leest u toch nog even 'n archivaal schoolmeesterlijke opmerking van een "oude rot in het vak":

Het gaat bij archivaal onderzoek heel vaak om doopnamen.

Anna Petronella Keizer

Haar tante is Petronella Anna Keizer (mijn moeder)

Haar oud-tante is Antje Keizer (x Hannes Eek), mijn grootmoeder. Haar grootmoeder is Nelletje (Petronella Hoogeboom) e.v. Corn. Eek.

"Vol verwachting klopt mijn hart:

Keizer, Eek of Snoek voor mijn part. Wie weet?

P.H. Schrijvers

"Het Ravestein"

Ravensteinstraat 14

1107 SP Amsterdam Z.O.

telefoon 020-976546

Alsnog dank aan Paul van Beijeren en Henk Eek

In korte tijd verloor de Historische Kring Eemnes twee van haar illustere leden.

Op 24 november van het vorig jaar stierf Paul van Beijeren (geboren 1900). Hij heeft zijn hele leven aan de Meentweg gewoond en hij wist van dat stukje Eemnes dan ook alles af. We hebben bij hem verschillende keren interviews afgenomen over het oude Eemnes waarbij hij soms hele voordrachten liet horen.

Op 16 februari jl. stierf Henk Eek na een tragisch verkeersongeval.

Hij was ook een rasechte Eemnesser, geboren in de Kerkstraat in het jaar 1901. Ook van hem zijn vele ervaringen vastgelegd o.a. de verhalen van zijn loopbaan

als melkboer en als koorzanger van de R.K.kerk in Eemnes. Hij is tot het laatst voor ons een zeer betrouwbare vraagbak geweest voor het oude Eemnes.

Beide mannen waren van het begin af trouwe bezoekers van onze diavoorstellingen. Ze hebben bij die gelegenheden heel wat sappige verhalen laten horen. We zijn ze daar alsnog bijzonder dankbaar voor.

We zullen ze missen!

Namens de Historische Kring Eemnes

Henk van Hees.

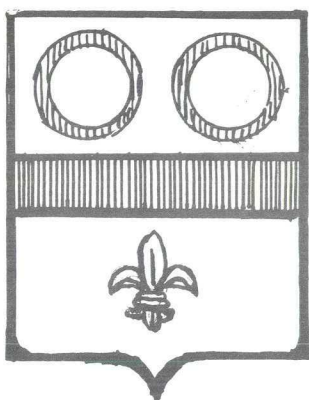
Willem van Radelant (1538-1612)
Een vooraanstaand Eemnesser

In oude boeken vond ik de naam van Willem van Radelant, een in Eemnes geboren rechtsgeleerde. In enkele woorden stond er nog verder bij vermeld: het hoogtepunt van zijn carrière was de functie van President van het Hof van Utrecht. In 1611 werd hij hieruit ontslagen en een jaar later stierf hij. Ter herinnering aan hem hing lange tijd in het koor van de St. Pieterskerk ("t Dikke Torentje") van Eemnes-Binnen zijn familiewapen. Na zijn dood werden zijn rechtskundige uitspraken in gedrukte vorm uitgegeven. Deze gegevens vond ik in:

"Historie ofte beschrijvenis van 't Utrechtsche Bisdom" (2e deel door H.v.R., Leiden 1719, blz. 153) en in de "Tegenwoordige Staat der Vereenigde Nederlanden" (Amsterdam 1772, blz. 271; heruitgave "Nederl. in Vroeger Tijd", dl. XI, 1965).

Nieuwsgierig geworden ben ik op zoek gegaan naar meer gegevens. De kerk van Eemnes-Binnen kon mij over zo lang geleden niets meer bieden, daarom ging ik naar het Gemeente-Archief Utrecht. Dat leverde mij meer op, dan ik had verwacht.

Allereerst vond ik er de afbeelding van het familiewapen van Willem van Radelant. Niet in het "Wapenboek van Van Engelen, waarin alle wapens, die

De twee ringen, balk en lelie zilver op rood

in de Utrechtse kerken voorkwamen, genoteerd en afgebeeld staan. Nee, hierin vond ik wel iets anders, waar ik zo op terug kom.

Het familiewapen stond afgebeeld en beschreven in het boek "Amorial Général" van J.B. Rietstap (Londen 1887, deel 2). Het zag er zo uit:

In het eerder genoemde "Wapenboek" stonden de plaats van het graf en het grafschrift genoteerd. Willem lag begraven in de kapel van het St. Magdalenaklooster in Utrecht (dat bevond zich niet ver van de huidige Utrechtse sterrenwacht, aan de Magdalenastraat). Hij rustte er overigens in goed gezelschap, want ook de ouders van de bekende Johan van Oldenbarnevelt lagen hier begraven. De kapel werd omstreeks 1679 afgebroken, waarmee waarschijnlijk de steen verloren ging. Het in het latijn geschreven grafschrift begint met de woorden

"Memoria Sacrum"

hetgeen vrij vertaal kan worden als "Ter vrome nagedachtenis". De tekst maakt ons wijzer omtrent data van geboorte en overlijden, al moet je er wel voor rekenen! De sterfdatum luidt als volgt: "IIII KAL. SEPT M D C XII", hetgeen betekent: de 4e begin dag in september

1612.

Tevens wordt vermeld, dat zijn leven duurde:

"AN.LXXIII.M.VIIII D:XXX, waarbij AN=annos (jaren), M=ensis (maanden) en D=dies (dagen). We trekken de nu gevonden 73 jaar, 9 maanden en 30 dagen af van de sterfdatum en komen uit op de geboortedatum: 4 november 1538.

In de archiefinventaris van de "Rechtspraak" in Utrecht vond ik de aantekening, dat Willem als eerste secretaris van de Unie van Utrecht had gefungeerd. Deze Unie was een verdrag van voornamelijk Noordnederlandse steden tegen de Katholieke, Spaanse overheersing. Het verdrag werd op 23 januari 1579 gesloten. De toen 41-jarige Willem van Radelant zal ongetwijfeld een flink aandeel hebben gehad in de uiteindelijke verdragstekst. Vlak daarop volgde zijn aanstelling tot gewoon lid van het Hof van Utrecht, een hoog rechtscollege onder voorzitterschap van de Stadhouder.

Willem zal waarschijnlijk deze functie te danken hebben gehad aan zijn bemoeienis met de Unie. Men zuiverde het Hof namelijk van personen, die men voor Spaansgezind hield. Bovendien zal hij een "kruiwagen" hebben gehad in de persoon van Johan van Oldenbarnevelt, de latere Landsadvocaat die toen nog pensionaris van Rotterdam was. Deze speelde een grote rol bij het tot stand komen van de Unie. Oldenbarnevelt kwam vaak in Utrecht. Hij logeerde dan meestal bij zijn achterneef, Hendrik van Zijll, die raadsheer was aan het Hof van Utrecht!

Willem was eerst 18 jaar gewoon lid van dit Hof, waarna op 8 juni 1598 zijn benoeming tot President volgde. Hij was daarmee voorlopig de laatste President, want nadat hij op 29 mei 1611 "om politieke redenen" ontslagen werd, besloot men geen nieuwe President te benoemen. Wat die politieke redenen waren, voert te ver om hier te vertellen. Was het trouwens voor Willem onderhand geen tijd om uit eigen beweging op te stappen? Hij had de -toen zeker- hoge leeftijd van 72 jaar!

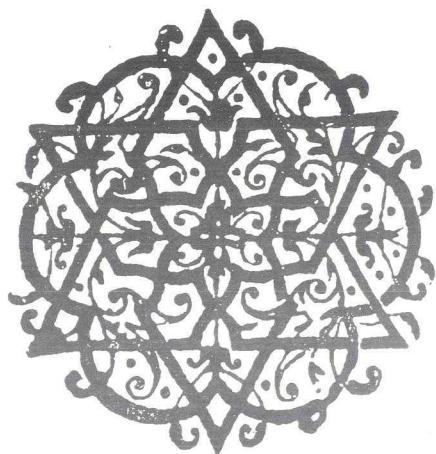
Ruim een jaar nadien kwam hij te overlijden.

Op de grafsteen stond ook een "memorie" voor zijn echtgenote Aleida van Hinderst. Uit andere bron (de transportregisters) komen we te weten, dat het echtpaar

Verhandelinge bande

Vnic, Eeuvvich Verbonds ende Eendracht.

Tusschen die Landen, Prouincien, Steden ende Leden van dien hie
naer benoempt, binnen der Stadt Vtrecht gheflooten, ende ghepubli-
ceert vanden Stadt-huyse den xxix, Januarij, Anno M. D. LXXIX.

Ghedruet t Vtrecht,

Titelblad van de eerste druk van de "Unie van Utrecht"

minstens 2 kinderen had: Johan en Aleida. Laatstge-
noemde was met de advocaat Peter van Merenborch
gehuwd.

Het gezin Van Radelant woonde waarschijnlijk in een "huisinge hoffstede" achter de St. Pieterskerk in de "Regenbooch" (de Kromme Nieuwe Gracht). Dit huis werd in 1614 door zoon Johan aan Aelbert Crom, Kanunnik van de St. Pieter, verkocht. Willem van Radelant moet zeker een groot rechtsgeleerde geweest zijn: 25 jaar na zijn dood, in 1637 verscheen boek met daarin zijn rechtspraken ("Decisiones Posthumae Curiae Provincialis Trajectinae, collectae Per W. Radelantium".) En zoals we in het begin al zagen: ruim 100 jaar en 160 jaar na zij overlijden werd er in de literatuur nog steeds over de "vermaarde regtsgeleerde" geschreven"

Jan Out.

In onze serie "Oude Eemnesser Winkeltjes".....

"laat Anna, in afwachting van wat volgt, met het grootste plezier de 93-jarige Hannes Wiggerts aan het woord. In afwachting van wat volgt. Inderdaad, want tijdens ons gesprek heeft het bandje het begeven, waardoor de rest van zijn verhaal onverstaaenbaar is geworden. Al is Hannes nooit winkelier geweest, toch 'verkoopt' hij een waarheid aan 't einde van zijn verhaal! Fantastisch. Hieronder volgt een voorproefje van een, naar mijn bescheiden mening, uniek gesprek.

"Toen ik jong was, wôonden we achter Wout van 't Klôôster, Wakkerendijk 232.

Daor ben ik ôôk de eerste jaore nadat ik getrouwd was met Jaontje van Hamersveld blieve wône.

Pas in 1932 heb ik deze boerderij (Meentweg 19) gekocht van Van Beijeren. Tjongejonge, ik zie ons nôg staan. Er zat één grôôt raom in de opkaomer, maor hij zei derect dat er nôg een raom bij mos komme. Ze moste een trappie op om in de slaopkaomer te komme, daorom zei tie ôôk derect dat daor een deur bie mos, dan kon je via de deur naor de slaopkaomer. Jao, dâ was een leuke kerel en eerlijk ôôk.

Hannes Wiggerts (geb. 1898) en zijn vrouw Adriana van Hamersveld (1899-1985)

Zelf heb ik er bute veul an op motte knappe. Het spoor was niks anders dan allemaol gaote, je kon er nie op of af. De dam was ôôk áéén grôôt gat. As ik effe tied had zat ik van 's morregens vrôeg tot 's aovons laot stene te bikke en in de gaote gôoide ik grond, zand en steenpuun.

We hebben wat een rotzôoi opgehaold.

Ik gong op een dag op de fiets naor Hilversum toe, zag daor ergens een bende steenpuun legge, raakte met de baos an de praot en die zei: "Ik wou dat ik die rommel maor kwiet kon." Ik zei: "dat ik die rommel maor kwiet kon? Dat sal ik ophaole, maor dan ôôk alles hoor, want als ik an 't ríee ben komme ze allemaol, dat sal je zien en dan haole ze de môoie stukjes d'r uut en de rest ken vaoder oprume, maor dâ doe 'k niet hoor."

Ik had de eerste vracht met de vrachtwaoge van Kees van Soest nôg nie gehaald of ze waore d'r al. "Zie je wel" zei ik ik tege die baos, maor hij zei dat er geen

mins an mocht komme. We hebben alles opgehaald en hadde toch een bonk puun hierachter legge, geweldig. Een paor jaor later heb ik de driest gekocht en daor heb ik het ôok nôg voor gebruikt. Daor zat een allemachtig grôôt gat in, in de Driest dus en daor heb ik steenpuun in gegôoid, klei, maor het meeste zand."

Pauze, want Hannes denkt na, glimlacht en stapt dan over op een totaal ander onderwerp.

"Denk er om, leg nôôit de liege want daor raok je je vertrouwen mee kwiet. As je één keer legge liege het kun je het nie meer na vertellen en als je de waarheid vertelt kan het nôôit misse.

Maor je bent wel de sigaor as je legt te liege, want je bent in één keer je vertrouwen kwiet hoor, de mense vertrouwen je nôôit meer. Pas heb ik nôg gehoord, ik meen over de radio, dat het al 10 jaor geleje was, maor nou kwam het toch nôg uut. Ja, het komt altied uut want as je liegt dan moet je altied denke, wat heb ik ôok weer gelogen? En dat weet je dan nie meer, dus mense die liege zijn niet alleen oneerlijk, maar nôg oerdom ôok en het is onmôgelijk om die mense hun domheid te doen inzien, want daor is verstand voor nôdig en dat hebben ze niet."

Hoe vindt u dit voorproefje?

Is zijn wijze les over liegen niet schitterend? En wat een logica. Ik heb er van gesmuld.

Tot schrijfs,
Ama Teuria.
(Henriët Liscaljet)

Beknopte geschiedenis van het Eemnesser geslacht Snel.

Sinds 1822 woont de familie Snel in Eemnes. In dat jaar kwam Cornelis Snel van Blaricum naar Eemnes. Zijn vader was Andries Snel en die kwam uit Huizen. Tot ongeveer 1650 hebben we de voorouders van deze familie

Snel in Huizen terug kunnen vinden. Het gaat om een Nederlands Hervormde familie, die echter niet voorkomt op de Erfgooierslijst van 1708. Dit zou kunnen betekenen dat leden van deze familie in de 17e eeuw van buiten Het Gooi naar Huizen zijn getrokken. Deze beknopte geschiedenis beginnen we met drie generaties waarvan we niet met 100% zekerheid kunnen zeggen dat ze aansluiten op de Blaricummer familie Snel (en de Eemnesser Snellen!)

Onze beknopte geschiedenis begint bij:

I **Jan Willems Snel**
geboren ca. 1650
trouwt Huizen (Prot) ?-03-1678
Annetien Hendricks

Uit dit huwelijk zijn 5 kinderen bekend:
2 zoons en 3 dochters, allen geboren te Huizen. De tweede zoon was:

II **Willem Janse Snel**
gedoopt Huizen (Prot) 14-01-1680
overleden ?
trouwt Huizen (Prot.) 23-05-1707
Hendrickien Everts
weduwe uit Naarden

Ook uit dit huwelijk zijn vijf kinderen bekend:
2 dochters en 3 zoons, allen geboren in Huizen.
De jongste zoon was:

III **Gerrit Willemse Snel**
gedoopt Huizen (Prot.) 18-12-1718
overleden
trouwt 1) Huizen (Prot.) 29-05-1740
Geertje IJsaaks (Spilt)
trouwt 2) Huizen (Prot.) 02-03-1749
Cornelia Hendriks Ros

Uit het eerste huwelijk zijn vijf zoons en één dochter geboren in Huizen.

Uit het tweede huwelijk zijn vijf zoons en twee dochters ook geboren in Huizen.

We vervolgen ons verhaal met de op één na jongste zoon uit het tweede huwelijk:

IV

Andries Snel

gedoopt Huizen (Prot.) 20-04-1755

overleden Blaricum 18-03-1800

trouwt Blaricum (Gerecht) 09-08-1782

Huizen (Prot.) 25-08-1782

Gijsbertje van Wijk

(± 1755-1794)

Andries heeft zich dus vanuit Huizen in Blaricum gevestigd. Op 26 april 1783 overhandigde hij aan het gerecht van Blaricum een Akte van Indemniteit. Zo'n akte moest je in die tijd bij verhuizing uit je oude woonplaats afgeven aan het armbestuur van je nieuwe woonplaats. Daarin stond beschreven dat, wanneer je binnen zes jaar tot armoede zou vervallen, je voor bijstand moest teruggaan naar je oude woonplaats. Uit deze akte kunnen we opmaken dat Andries Snel rond 1783 van Huizen naar Blaricum verhuisd moet zijn.

Uit het huwelijk van Andries en Gijsbertje zijn acht kinderen geboren. Eerst zeven zonen en tenslotte nog een dochtertje. Alle kinderen zijn in Blaricum geboren en gedoopt in de Hervormde kerk van Laren.

Nog geen drie maanden na de geboorte van haar dochtertje overleed moeder Gijsbertje. Zes jaar later stierf vader Andries. een gezin met onvolwassen kinderen achterlatend.

We vervolgen dit verhaal met de vierde zoon:

V

Cornelis Snel

geboren Blaricum 28-01-1788

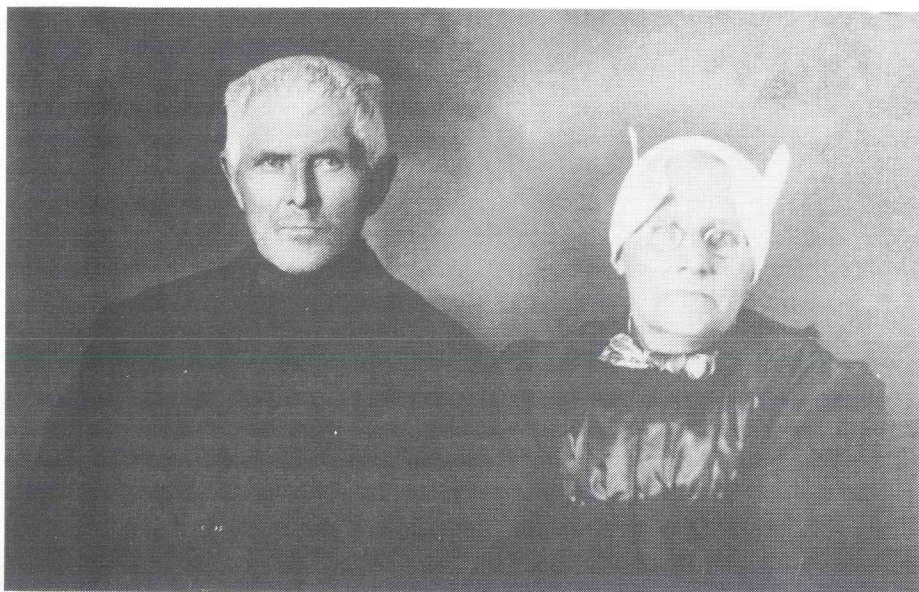
overleden Eemnes 31-10-1868

trouwt Eemnes 28-06-1822

Geertje van Essen

gedoopt Eemnes 24-01-1796

overleden Eemnes 16-09-1842

Jannetje Snel (1859-1936) en haar man Gijsbert Ruizendaal (1852-1929). Zij woonden op Meentweg 93.

Vanuit Blaricum verhuisde Cornelis Snel in 1822 na zijn huwelijk naar Eemnes. Hij was dagloner van beroep.

Zijn beginjaren in Eemnes heeft hij o.a. doorgebracht op Klassenburg (Wakkerendijk 148).

Na de dood van zijn vrouw in 1842 woonde hij met zijn gezin in op Wakkerendijk 15. De laatste jaren van zijn leven bracht hij samen door met zijn dochter Gijsje Snel, die naaister was. Uit zijn huwelijk met Geertje van Essen zijn twaalf kinderen geboren:

tien dochters, waarvan er vier volwassen werden en 2 zoons waarvan er één volwassen werd. Dit was:

VI

Jan Snel

geboren Eemnes 30-11-1827

overleden Eemnes 13-02-1918

trouwt Eemnes 14-12-1855

Hendrikje van Mansen

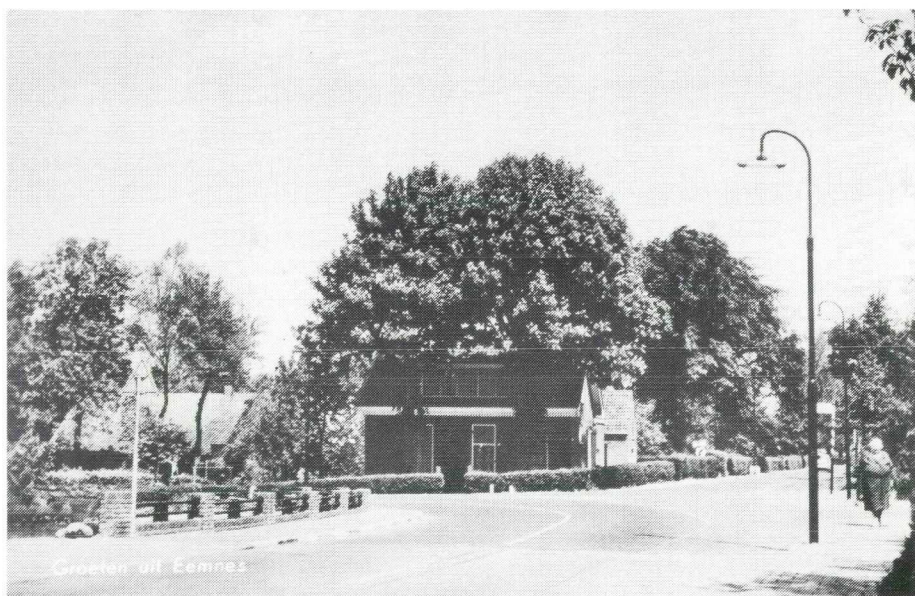
geboren Baarn 11-07-1823

overleden Eemnes 02-04-1907

Jan Snel begon als boerenknecht. In latere tijden wordt zijn beroep afwisselend omschreven als straatwerker, arbeider, werkman en landbouwer. In zijn jonge jaren heeft hij vijf jaar gediend in het 7e Regiment Infanterie. Zijn vrouw, Hendrikje van Mansem, was een kleindochter van Hannes Mol, boer op Meentweg 97. Ten tijde van haar huwelijk woonde Hendrikje met haar moeder en haar oom Jan Mol op het boerderijtje Meentweg 97. Na zijn huwelijk trekt Jan Snel enige tijd bij deze familie in.

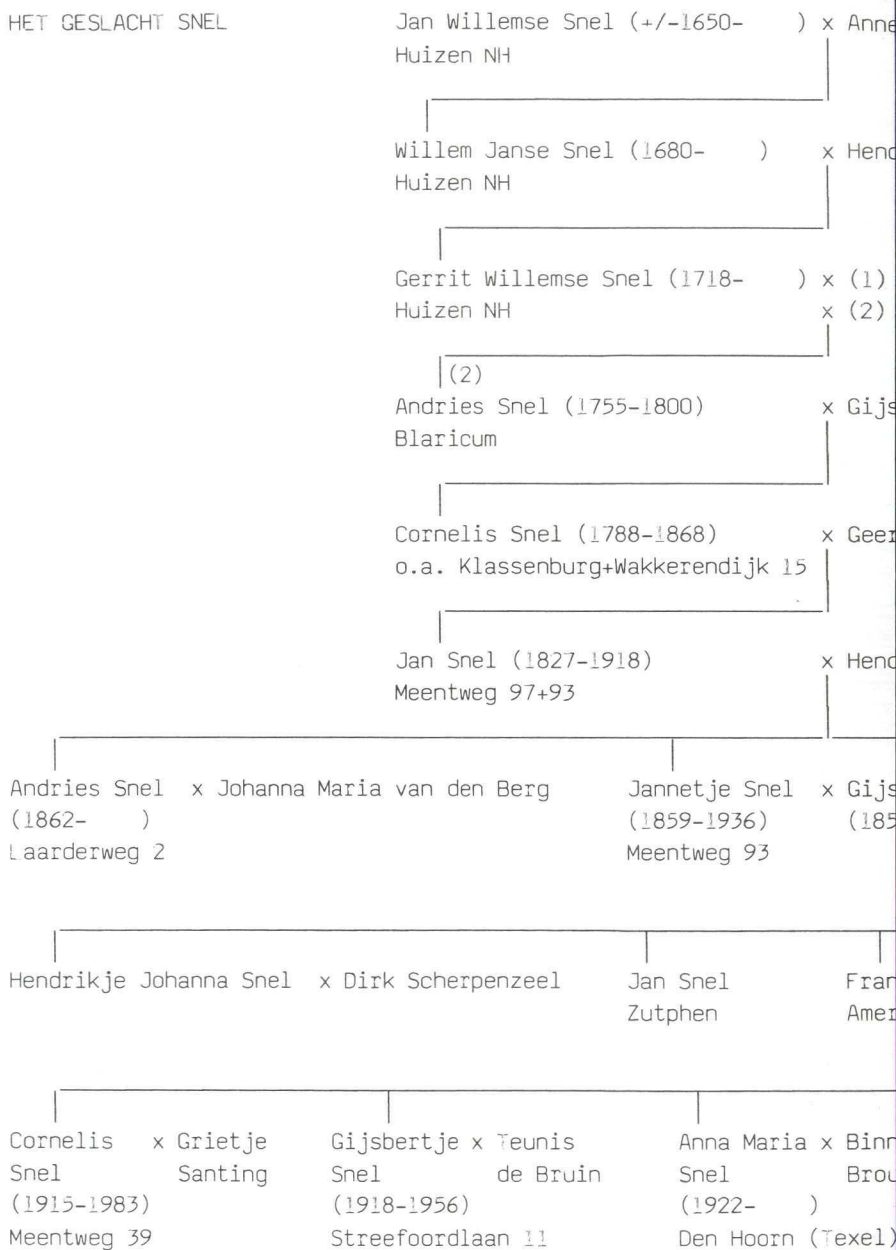
Later vestigt dit echtpaar zich op Meentweg 93. Daar moet Jan Snel zijn boerderijtje gerund hebben.

Volgens familie verhalen ging hij één keer per jaar naar Amsterdam om een varkentje te verkopen. 's Morgens héél vroeg, terwijl het nog donker was, ging hij eerst zijn koetjes melken. Daarna bond hij zijn varkentje op de kruiwagen en liep van Eemnes naar Amsterdam. Daar verkocht hij het beest en liep vervolgens weer terug naar Eemnes. Als hij dan 's avonds terugkeerde op de

Zicht op het pand Laarderweg 2 bij "de Tol" op de hoek Meentweg-Laarderweg. Andries Snel (geb. 1862) liet dit huis in 1893 bouwen. Hij woonde er tot 1913

HET GESLACHT SNEL

en Hendricks

ckien Everts

ertje IJsaaks (Spilt)

rnelia Hendriks Ros

rtje van Wijk (+/- 1755-1794)

e van Essen (1796-1842)

kje van Mansem (1823-1907)

rt Ruizendaal
(1929)

Cornelis Snel
(1856-+/-1940
Meentweg 95
Wakkerendijk 36

x Anna Maria van der Linden
(1861-1935)

Snel
poort

Abraham Snel
(1886-1959)
Streefoordlaan 16

x Johanna Dop
(1886-1942)

Cornelia
Snel
(1925-1968)

Abraham Snel x Ali Bertha
Snel Kluitenberg
(1930-)
Streefoordlaan 20

Meentweg, was het al weer donker. In de duisternis ging hij dan eerst zijn koetjes melken, want dat mocht niemand anders doen!

Uit het huwelijk van Jan en Hendrikje van Manssem zijn drie kinderen geboren. Dochter Jannetje Snel (1859-1936) trouwde in 1881 met Gijsbert Ruizendaal. Dit paar bleef wonen in de ouderlijke woning op Meentweg 93. Dan waren er nog twee zoons:

VII.1

Andries Albertus Adrianus Snel
geboren Eemnes 06-01-1862
overleden
trouwt Eemnes 09-11-1888
Johanna Maria van den Berg
geboren Baarn 20-05-1858
overleden

Andries-Albertus-Adrianus Snel (geb. 1862)
Hij was in diverse functies werkzaam op het gemeentehuis van Eemnes. Ook was hij secretaris van het Waterschap Eemnes

Opvallend was dat Andries bij zijn geboorte voorzien werd van drie voornamen. Dit was ongebruikelijk in die tijd in het milieu waarin hij geboren werd. Ook later in zijn leven onderscheidde Andries Snel zich van de rest van zijn familie. Hij werd geen boerenknecht of arbeider maar kantoorbediende. Hij kwam op het gemeentehuis van Eemnes te werken als ambtenaar ter secretarie en gemeentesecretaris. Daarnaast is hij ook secretaris van het Waterschap Eemnes geweest.

In 1893 verkochten Aalbert Stalenhoef en zijn familieleden een stuk grond op de hoek van de Meentweg en de Laarderweg voor f 775,-- aan Andries Snel. Hij liet er een huis op bouwen aangeduid als Laarderweg 2. (Later bewoond door Johan Frantsen).

Cornelis Snel (1856-+ 1946) gehuwd met Anna-Maria van der Linden. Hij zit hier midden tussen zijn geliefde cactussen.

*Anna-Maria van der Linden (1862-1935) gehuwd met
Cornelis Snel.*

De namen van de kinderen zijn onbekend

Uit het huwelijk van Andries Snel en Johanna van den Berg werd na twaalf jaar één dochter geboren: Johanna (geboren 1900). Het gezin verhuisde op 26 april 1913 naar Baarn. Andries Snel bleef werken op het gemeentehuis van Eemnes.

De enige broer van Andries Snel was:

VII.2

Cornelis Snel

geboren Eemnes 05-11-1856
overleden
trouwt Eemnes 07-11-1884
Anna Maria van der Linden
geboren Eemnes 25-06-1861
overleden Eemnes 28-09-1935

Nadat ze getrouwd waren, woonden Cornelis Snel en zijn vrouw eerst korte tijd bij zijn ouders op Meentweg 93. Al snel betrokken ze het huis op Meentweg 95 (voor aan de weg), waar ze tot ongeveer 1905 bleven wonen. Ze verhuisden toen naar Wakkerendijk 36, het smalste huisje van Eemnes.

Kees Snel was arbeider en ook barbier. Er is nog een aardig barbiersverhaal van hem overgeleverd. Toen op de vroege ochtend van 13 december 1917 een Engels luchtschip op de bakkerij van Heek neerstortte, wilde Kees Snel er als de kippen bij zijn. Daarom liet hij de klant, die hij juist aan het scheren was, ingezeept en wel, op de scheerstoel achter. Zijn bijnaam was "Kiek er 's an" een naam, die nog voortleeft op het huis van

Hendrikje-Johanna (Heintje) Snel gehuwd met Dirk Scherpenzeel

Abraham Snel (1886-1959) gehuwd met Johanna Dop.

zijn achterkleinzoon Bert Snel aan de Streefoordlaan. Naast zijn werk hielp Kees Snel de dominee geregeld in de tuin. Ook zette hij zich in om appels te plukken of hout te hakken voor de kachel.

Er wordt gezegd dat hij ook wel zelfgekweekte bloemen verkocht. Zijn grote hobby was het kweken van cactus-
sen. Daarvoor had hij zelfs een kasje gebouwd. Na de dood van zijn vrouw verhuisde hij in 1936 naar zijn dochter Hendrikje Scherpenzeel-Snel (Kerkstraat 12). Ook daar had hij weer zijn eigen kasje voor zijn cactussen.

In de familie Snel wordt ook nog de anecdote verteld dat hij op zijn oude dag stiekem geposeerd heeft voor een kunstschilder, die in Eemnes aan de Nieuweweg woonde. Als hij er naar toe ging, maakte hij zijn

familieleden wijs, dat hij er in de tuin ging werken. Later heeft zijn zoon Bram het desbetreffende schilderij kunnen kopen, maar hij moest er nog een aardig bedrag voor neertellen.

Zijn nakomelingen herinneren zich Kees Sneel als een heel vitale man, die overal lopend op af ging.

Uit het huwelijk van Conrelis Snel en Anna Maria van der Linden zijn zeven kinderen geboren, waaronder twee tweelingen.

De oudste dochter Hendrikje-Johanna trouwde met Dirk Scherpenzeel. Er waren 3 zoons. Jan kwam uiteindelijk in Zutphen terecht en Frans in Amersfoort.

De oudste zoon was:

VIII

Abraham Snel

geboren Eemnes 31-08-1886

overleden Eemnes 06-10-1959

trouwt Eemnes 30-10-1914

Johanna Dop

geboren Eemnes 24-09-1886

overleden Eemnes 10-06-1942

Johanna Dop (1886-1942) gehuwd met Abraham Snel

De heer A. Snel (73) overleden

EEMNES — Op 73-jarige leeftijd is overleden de heer A. Snel, die vele jaren lid van de hervormde kerkeraad van Eemnes-Buiten is geweest. Voorts was hij secretaris van de vereniging School met de Bijbel. Zaterdagmiddag wordt zijn stoffelijk overschot op de algemene begraafplaats te Eemnes ter aarde besteld.

N.a.v. het overlijden van Abraham Snel op 6 oktober 1959

Bram Snel groeide op bij de grootouders van moeders kant: Abraham van der Linden (1836-1915) en Maria Alderveen, die in Eemnes-Binnen woonden.

Bram Snel werd zelfstandig tuinman van beroep. Hij werkte veel op landgoederen rond Hilversum en kweekte ook zelf wat struiken.

Naast zijn beroepsmatige werk was Bram Snel ook actief op andere terreinen.

Jarenlang was hij ouderling van de Ned. Hervormde Kerk in Eemnes-Buiten. Van 1925 tot 1959 zat hij in het schoolbestuur van de School met de Bijbel in Eemnes. Van 1949 tot 1952 was hij daarnaast nog bestuurslid van de Prot. Chr. Kleuterschool van Eemnes.

Ook was Bram Snel doodgraver op de Algemene Begraafplaats aan de Laarderweg. In zijn tijd kwam er vaak snel water in de kuil, waarin de kist moest worden neergelaten. Als de begrafenisstoet vlakbij was, liet Bram Snel zijn zoon Cor gauw kijken of er water in het graf stond. Als dat het geval was, moest Cor een schep zand in de kuil gooien.

Na hun huwelijk woonden Bram Snel en zijn vrouw Johanna Dop enkele jaren op Wakkerendijk 234 in het huis van zijn grootvader Abraham v.d. Linden, waar hij was opgegroeid.

In 1924 laat hij voor f 4000,— zelf een huis bouwen aan de Streefoordlaan nr. 20 (vroeger nr. 16). De stenen voor de bouw van dit huis zijn indertijd nog per schip aangevoerd door de Eemnesser Vaart.

Uit het huwelijk van Bram Snel en Johanna Dop zijn vijf kinderen geboren:

1. **Cornelis Snel** (1915-1983) getrouwd met Grietje Santing; woonachtig op Meentweg 39
2. **Gijsbertje Snel** (1918-1956) getrouwd met Teunis de Bruin; woonachtig op Streefoordlaan 11.
3. **Anna-Maria Snel** (geb. 1922), getrouwd met Binnen Brouwer; woonachtig in Den Hoorn (Texel).
4. **Cornelia Snel** (1925-1968) zij bleef ongehuwd
5. **Abraham Snel** (geb. 1930-) getrouwd met Ali-Bertha Kluitenberg, woonachtig op Streefoordlaan 20

*De kinderen van Abraham Snel en Johanna Dop.
Boven v.l.n.r.: Cor (1915-1983) en Corrie (1925-1968)
Onder v.l.n.r.: Anna (geb.1922), Bram (geb. 1930) en
Gijsje (1918-1956)
De foto is gemaakt op 14 december 1946*

Tot zover de korte geschiedenis van de familie Snel. Bij de samenstelling hebben we veel medewerking gehad van Bert Snel uit Eemnes. De oudste gegevens betreffende de familie Snel uit Huizen ontvingen we van de heer J.H. Breukelaar uit Huizen. Hij heeft gebruik gemaakt van de door de heer P. Wiersma uit Hilversum gemaakte computerlijsten van de in Haarlem aanwezige Doop- en Trouwboeken.

We danken de desbetreffende heren voor hun spontane medewerking.

Voor aanvullingen en op- en aanmerkingen bij dit artikel kunt u terecht bij de samenstellers:

Henk van Hees
Kerkstraat 15,
Eemnes, tel. 89849

Bertie van Wijk-Blom,
Raadhuislaan 39
Eemnes, tel. 14689

Jeugdherinneringen van Gerard van Stoutenburg (geb. 1907)

Heel toevallig ontmoette ik J. Nagel, gezeten in zijn Fortress. Ik vroeg hem o.a. of hij een prettige jeugd gehad had.

Nou, nee dat was al vroeg sloten uitbaggeren en zo. Het is bijna beschamend om te zeggen dat ik wel een prettige jeugd gehad heb.

Dat betekent dus dat wij als rijke boerekinderen bevoorrecht waren.

Als ik de omslag van H.K.E. zie dan weet ik weer hoe de landschappelijke structuur van ons dorp een verscheidenheid van kansen gaf om ons te vermaken.

In de polder achter de Wakkerendijk kon je "overdwars" slootje springen. In het voorjaar kievitseieren zoeken, vissen in de Wetering en later zwemmen halverwege De

Familie Van Stoutenburg in de voortuin bij hun boerderij Wakkerendijk 118

Vaart, (daar is een zandbank). Achter onze boerderij had je de Driest waar op Tweede Paasdag het Paasvuur aangestoken werd. In de Paasvakantie (De Goede Week) werd daar alle mogelijke brandbare afval voor verzameld. Ik zie nog mijn vader voorop lopen en met een bos stro en omringd door ons allemaal ging dan die huizenhoge stapel in de fik. Dat gebeurde altijd tegen schemer als het donker werd.

Een feestelijk gebeuren elk jaar.

De veertigdaagse vasten was streng. Daarvoor had je de koppertijd, waarbij over en weer feestavonden werden gehouden. Oliebollen was dan het feestgerecht. Opgeschoten jongens haalden een keer de ketel met chocolademelk stiekum weg en dat soort grappen meer. Henk v.d. Wardt (woont nog in Laren) was toen een tijd "boerenknecht" bij ons en hij vertelde mij hoe je 's morgens alleen een boterham kreeg en hoe een honger hij had als de volle maaltijd 's middags pas aan de beurt kwam.

Paaseieren stonden, een schaal vol, eerste Paasdag op tafel.

Nou daar werd flink op aangevallen. Krentenbrood was ook een feestgerecht en de ham die mijn vader langdurig in de "rookkast" had voorbereid en daarna gekookt, was verrukkelijk (niet meer te krijgen.)

Ik herinner mij goed dat iemand met Pasen bij wijze van wedstrijd vijftientig gekookte eieren had verorberd. Ikzelf heb me een keer zo overeten dat ik lange tijd geen ei meer kon zien.

Mijn moeder perste met Pasen boterschaapjes in twee houten vormen. Daar kwamen kraaloogjes in en palmblaadjes als oren en staart en een rood lintje om de hals. Een versiering op tafel en om als geschenk weg te geven.

Maar nu terug naar de Driest.

In tegenstelling tot de kleipolder was dat de afgeveende grond waar de koeien afwisselend verkampt werden.

Achterzijde van de boerderij van de familie Van Stoutenburg Wakkerendijk 118.

Rechts: De Oude schuur.

Achteraan de Driest tot aan de Gooiergracht lag het bouwland (rogge-haver-boekweit-knollen). Halverwege het bouwland lag de zandkuil waar het zand voor de koestallen gehaald werd. En van de hei, achter de Gooiergracht werden ook de heiplaggen gestoken. In de "ouwe schuur" werd elk jaar de potstal uitgestoken (een opeenhoping van koemest en stro). Een zwaar werk zei Henk v.d. Wardt. Die ouwe schuur is wel honderden jaren oud en tot mijn verrassing hoorde ik van Kees van Stoutenburg dat de nieuwe bewoner deze weer gaat restaureren.

Maar nu die zandkuil.

Als jongens konden we daar prachtig loopgraven maken. (Het was toen in de oorlogsjaren '14-'18.)

"Veugelnessies zeuken" in 't voorjaar was taboe, want er was een koddebeier (Arpink) waar je wel voor uitkijken moest. Want we deden het wel en de huidige jeugd zou het een schande vinden als ze toen mijn aaneengeregen (uitgeblazen) eieren zouden zien (kievits-merel- en andere soorten vogeleieren).

Een keer liep ik over straat met mijn gevonden eieren in mijn pet (want zo ging dat) toen onze pastoor er aankwam fietsen. Gewoon tegetrouw nam ik mijn pet af. Pats daar lagen mijn kapotte eitjes op straat!

Walletje branden was in 't voorjaar ook een genoegen.

Maar nu de Witte Bergen op de hei achter de Gooiergracht. Het was in hoofdzaak de Laarder jeugd waar ik me tussen mengde en in de vakantie was het daar dikwijls druk.

Ik werd "die Aamenesser" genoemd. Verder kon je de schaapherder tegenkomen op die grote Laarder hei, met zijn hele kudde.

Ik weet dat vanaf de Armakker (bij het Dikke Torentje) een pad liep dwars over de weilanden en door het bouwland van de boeren (het Smeekpad) naar de St. Jansprocessie. Dat Smeekpad was gewoonterecht. Het pad eindigde bij "het Schapengat". Dan liep je verder naar Laren over het Zeveneinde.

Langs de Gooiergracht (waar toen nog water in zat) kon je heerlijk bramen plukken. We waren wel bang van

de ringslangen die daar veel zaten.

Ik bracht met Dirk Bieshaar en Piet van de Berg (nu 88 en erg doof) een koe over de Driest en het bouwland naar Splint v.d. Burg, de slager in Laren. Op de terugweg op het Zevenend zag ik een nest met mereleieren onder een boom liggen en boven in die boom zat een Larense jongen.

Wat moest ik doen. De eitjes meenemen? Ik had de drijf-stok voor de koe nog bij me en Piet zei: "stoot ze kapot jo". Ik was net zo slecht als Piet en ik deed het. Dirk Bieshaar vond het schandalig en die jongen in die boom was razend.

In mijn puberteit stond er een rechte dikke wilgeboom achter onze boerderij in de boomgaard. Ik kapte midden in de boom de takken weg en legde er zoveel plaggen in dat ik als 't ware een kamertje had omringd door de gespaarde takken. Daar zat ik dan te lezen of te studeren. En tegen de avond kwam daar altijd een egel onder door lopen. Leuk was dat.

Sinterklaas.

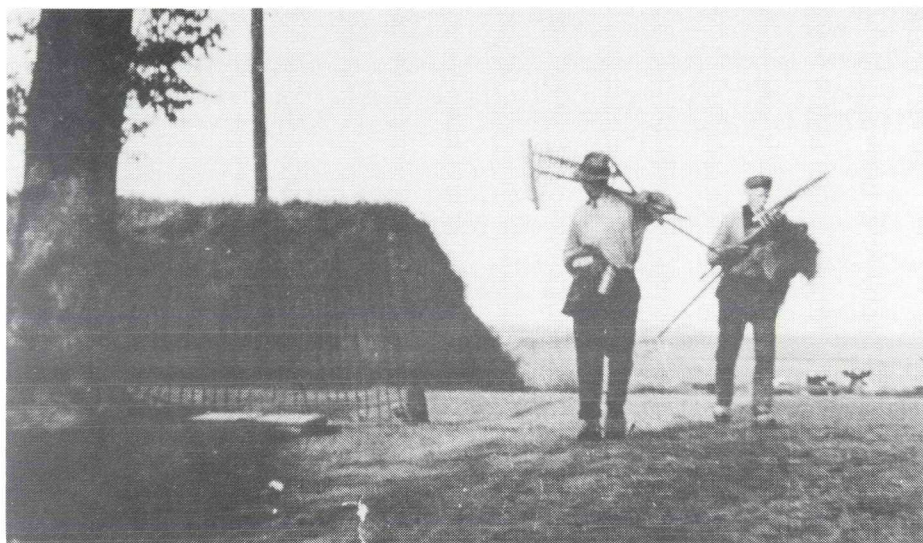
We mochten natuurlijk onze klomp zetten thuis. Maar behalve dit "feest der feesten" in de kamer had ik nog een extra klomp gezet in mijn eigen huisje. Dat huisje was een afgedankt groot kippehok achter ons huis en samen met mijn vriend (Henk v. Klooster) hadden we dat binnen gezellig gemaakt.

De dag voor Sinterklaas hadden we dáár ook een klomp gezet. In angstige spanning gingen we daar vroeg in de morgen al kijken.

En ja hoor, bij onze klomp lag allerlei lekkers. In ons eigen huisje, in onze eigen klomp! Onze ouders waren natuurlijk op de hoogte van onze wensen. Maar de spanning toen we daar naar dat eigen huisje renden herinner ik me nog levendig. Wij hadden nog een groot geloof in Sint Nicolaas.

Later werd ik op een morgen nog een keer verrast en wel door Piet van Klooster.

Ik was nog nooit naar Amsterdam geweest en toen kwam

Mennegat in de dijk tegenover Wakkerendijk 118, de boerderij van de familie Van Stoutenburg

links: Antoon (1913-1977)

Rechts: Zijn vader Teus Stoutenburg (1876-1969)

Piet v. Klooster bij ons thuis vragen of ik zin had om met Henk en hem naar Amsterdam te gaan. En dan zouden we alles mogen bezoeken waar we maar zin in hadden.

Nou dat werd eerst het Rijksmuseum, want schilderijen, dat was wel wat voor me. De Nachtwacht wilde ik natuurlijk zien. Alles wou ik zien, maar ik zag ook veel bloot....

Wel kunst maar ook blote kunst en als joggie vond ik dat genant, want dat paste niet bij mijn preutse opvoeding.

Maar Piet was daar vrijmoediger in "Mooie wijven hè Gerard" zei Piet openhartig. Maar ik wist toen niet waar ik kijken moest. Verder hebben we gegeten wat we maar wilden en we gingen ook naar de bioscoop. Ik herinner me die film nog. Het was een film die in een Frans gezin speelde waar de man aan het front was.

De oorlogsellende werd daarin omgezet in romantiek. Later in de twintiger jaren las ik "Van het westelijk front geen nieuws" (E.M. Remarque). Een novum in dat genre literatuur.

Later, ik was twintig, ik had een cano en daar peddelde ik mee naar de Eem en zelfs naar de Zuiderzee. (met zeil er op). "Carpe diem" had ik erop geschilderd. Later werd dat "kiekeboe kwassie", maar dat is een ander verhaal.

Gerard van Stoutenburg.

Dank, Dank, Dank

aan alle mensen die op één of andere manier hebben bijgedragen aan het organiseren van de diavoorstellingen over de Meentweg. Ik denk in het bijzonder aan alle mensen die ons foto's beschikbaar stelden om op dia te zetten. Ook bedank ik alle aanwezigen en vooral degenen die met hun reacties de voorstellingen verlevendigden.

Het was gezellig en we zijn er weer wijzer van geworden!

Namens de medewerkers,

Henk van Hees.

Loflied Op Eemnes

Van Mevrouw A. van Ruitenbeek-Van Valkengoed uit Leusden ontvingen we enige tijd geleden twee Eemneser liederen. In de vorige aflevering werd er al één lied vermeld. Deze keer presenteren we u het tweede lied. Het is geschreven door A. van Klooster.

Waar de malse, groene weiden, in het ruime polderland
Steeds de roem in 't rond verspreiden van het prachtig
boerenland.

In dit land is bruigoms leven, van 't begin tot nu
geweest.

En nu op een dag als heden, kweelt ons harte vast 't
meest:

Ons Eemnes, ons mooie dorpje, rustig aan de rechte
straat.

Immer zullen wij je eren, zolang de wereld nog bestaat.

Waar de malse groene weiden in het mooie polderland,
Iedereen die 't ziet, vertellen: hier heerst prima
boerenstand.

Zo is dan in deez' buurt gekomen, dat nu door de
jaren heen

Hier zal werken en verwinnen, 't voorbeeld voor een
iedereen:

In Eemnes ons mooie dorpje, statig langs uw grote
vaart.

Zullen "zij" hun doel bereiken, 't is toch zeker
alles waard.

Ziet men onze boerenhoeven, vreedzaam naast elkaar
geschaard,
Dan bewijst dat onze eendracht, zoveel jaren al
vergaard.
Komt er nieuw leven in ons midden, dan heel gauw de
band gewekt
En met saam vereende krachten wordt dan elke zorg
gedekt.
Komt een bruijom en een bruidje, in ons midden dat is
fijn,
Ja, dan zullen hun twee, beiden spoedig ook Eemnes-
sers zijn.

Is de zomer aangekomen, met haar heerlijke natuur,
Alles ziet men dagelijks groeien, alles groeit haast bij 't
uur.
Gaan dan bij ons de boeren maaïen, dan weet heel het
dorp het al
Dat nu het seizoen gaat komen, waarvan veel afhangen
zal.
Wij gaan maaïen en gaan zaaien, 's morgens vroeg tot
's avonds laat
Niets kan ons hiervan weerhouden, tot het uur der
ruste slaat.

Ook ons vee dat mag er wezen, ja ons vee dat mag er
zijn
Iedereen zal 't u vertellen, want dat weten groot en
klein;
Onze melk, de kaas en boter, onze eieren en ons graan
Zult u steeds voor ogen houden, waar of dat toch komt
vandaan.
De boerderij, in 't kleine dorpje, dat is 'tgeen waar 't
hier omgaat,
En wij willen hiermee zeggen, denkt er aan als 't
scheiden slaat!

Moge ons nieuwe gastheer, als een nieuw Eemnesser
boer,

Al zijn zorgen kunnen wijden, aan bedrijf en aan ...
gezin;
Dat is wat wij vurig hopen, ja dat ligt op aller mond
Dat "hun" Gode geve vreugde, veel geluk tot
d'avondstond;
Dus nu op 't geluk van 't bruidspaar, "Leeft gelukkig
en bestand"
Dat wij uwen lof verkond'gen:

"Houdt hoog uwen Boerenstand.

Schenkeningen aan H.K.E.

We ontvingen bidprentjes van:

- K. Hoogeboom,
Johanneshove
Eemnesserweg 42
Laren

Voorts ontvingen we de volgende zaken:

1. - negen voorlichtingsbrochures van de Rijksdienst
voor Monumentenzorg;
 - deel 9 Eemlandse Klappers: Dopen Eemnes tot 1811
 - deel 10 Eemlandse Klappers: Huwelijken Eemnes tot
1811 van:
R. Ruizendaal
Laarderweg 31
Eemnes
2. - Het boek: "Een streekdorp -Bijdrage tot de
historische geografie van Eemnes tot ca, 1450",
geschreven door A. de Klerk.
 - het boek: "Vogels in de Eempolders" Tellingen
1973-1978. Uitgave van de Vogelwerkgroep "Het
Gooi en Omstreken".
ontvangen via

R. Schreuder
Ploeglaan 60
Eemnes

3. Ingelijste schets van de hand van Gerard Van Stoutenburg, voorstellende een fragment van de boerderij waar voorheen Aart Kuijer woonde (Wakkerendijk 150) geschonken door:
Mevrouw Frankin-Hilhorst
Schietspoel 37,
Laren NH.
4. De originele tekst van een huwelijksgedicht, geschreven t.g.v. het huwelijk van G.F.C. Hundertmarck en W. van der Wart voltrokken op 13 augustus 1834.
ontvangen via:
J. van der Wardt
Scholektster 40
Eemnes
5. Foto's en dia's van een schilderij van de oude boerderij Wakkerendijk 194 (Van Wegen) met op de achtergrond het "Dikke Torentje". Het is vervaardigd door de kunstschilder Teun Roothart.
ontvangen van zijn broer:
C.J. Roothart
Meentweg 166
3454 AZ De Meern
6. Oude foto's van de familie Van Wijk, geschonken door:
Mevrouw M. Loeff-Duurland
Wally Moesweg 6
1251 AT Laren (ook één bidprentje)
7. Foto's van de familie Hoogeboom, betrekking hebbend op Eemnes;
geschonken door:
K. Hoogeboom
Johanneshove
Eemnesserweg 42

Hartelijk dank aan aldeze mensen, omdat ze aan de Historische Kring gedacht hebben.

Werkgroepen

Monumenten	J. de Roos	Torenzicht 38	86303
Biblio/topografie	W. v. IJken	Everserf 20	89367
Genealogie	H. v. Hees	Kerkstraat 15	89849
Recent Verleden	H. v. Hees	Kerkstraat 15	89849
Klederdracht			
Eem-en Gooiland	L. Lankreijer	Aartseveen 94	89198

Goed Volk in Eemnes!

Folquinus Bieshaar was de peetoom van Aeltje Kijser. Gedoopt in Eemnes op 20 maart 1788.

2. Folquinus Bieshaar, kapelaan in Maarssen, doopte op 7 september 1797: 3. Volkert Kijser, zoon van Geurt Abramse Kijser en Wijmpie Janse Bieshaar Eemnes.

4. Volkerus Bieshaar werd in Eemnes geboren op 24 november 1826.

5. Volkert, zoon van Reijer Keizer en Alida Ruijter werd op 15 mei 1836 geboren in Naarden. Hij huwt in Eemnes op 6-10-1864 Maria Hesp.

6. Volkert zoon van Jan Keizer en Antje Hoogeboom, geboren in Muiden 11-1-1837.

Gehuwd met Anna Versteegh op 23-4-1868 (Weesp?).

Geen nageslacht (3 zeer jonge kinderen waaronder 1 Volkert!.)

Beste Lezeressen en Lezers. U moet minstens net zo archivaal bezeten zijn om mijn probleem mee te willen oplossen.

Wie weet wat over dat Volk!!!!

Alle copie- en fotokosten worden door mij vergoed.

Uiteindelijk weet de kleinzoon van Melkslijter Eek nog steeds niet, wie zijn moeder Petronella Anna Eek bedoelde met "haar nicht Bieshaar."

Tenslotte bied ik u mijn excuses aan voor de twee Latijns-Nederlandse "taalbarbarismen": Folquinus en Volkerus.

Met grote afwachting tekent,

Petrus Hermanus Schrijvers (80)

"Het Ravestein"

Ravensteinstraat 14

Amsterdam Z.O. tel. 110759.

Wie doet er mee?

Wie weet er van?

Rubriek waarin staat met welke onderzoeken en projecten onze leden bezig zijn. Iedereen die erin geïnteresseerd is om mee te doen en die kan helpen aan materiaal kan contact opnemen met de desbetreffende personen:

_____ x _____

Henk van Hees, Kerkstraat 15, Eemnes, tel. 89849
is bezig met:

- de geschiedenis van het amateurtoneel in Eemnes

_____ x _____

Jaap v.d. Woude, Jonneveen 25, Eemnes, tel. 13701
is bezig met:

- de geschiedenis van de RABO-bank Eemnes, Gevraagd
o.a. foto's, knipsels uit kranten en ander RABO-
materiaal

_____ x _____

Wiebe van IJken, Everserf 20, Eemnes, tel. 89367
is bezig met:

- de uitwerking van het armenboek van de gemeente
Eemnes (1637-1768)

_____ x _____

Bertie van Wijk-Blom, Raadhuislaan 39, Eemnes tel. 14689

Henk van Hees, Kerkstraat 15, Eemnes, tel. 89849
zijn bezig met:

- de familie Van Beijeren in Eemnes.
Gevraagd o.a. familie verhalen, foto's, familie berichten
- de familie Rozenberg in Eemnes.
Gevraagd o.a. familie verhalen, foto's, familie berichten

———— x ————

Wim Fecken, Julianaweg 26, Kortenhoef, tel. 035-60226
is bezig met:

- Eemnes in de Franse tijd (1800-1815)

———— x ————

Livia Lankreijer, Aartseveen 94, Eemnes, tel. 89198
is bezig met:

- klederdrachten van Eemnes en omgeving. Wie helpt mee uit te zoeken wat er vroeger in Eemnes aan klederdrachten gedragen werd. We hebben heel mooie inventarisatieformulieren. We zoeken alleen nog een paar mensen erbij om ze in te vullen. Dat kan met de kleding in de hand of aan de hand van oude foto's.

Wie helpt?

———— x ————

Wiebe van Ijken, tel. 89367

Bertie van Wijk-Blom, tel. 14689

Henk van Hees, tel. 89849

zijn bezig met:

- het aanleggen van een verzameling bidprentjes van mensen die in Eemnes gewoond hebben. U kunt ons al een plezier doen wanneer u de mogelijkheid biedt om kopietjes te laten maken van uw bidprentjes.

———— x ————

Bep (G.L.) de Boer, Ericaweg 58, Laren, tel. 15732
is bezig met:

- de zouaven tussen Vecht en Eem. Dus uit de plaatsen Baarn, Blaricum, Bussum, Eemnes, Hilversum, Laren NH, Loosdrecht, Naarden, Nederhorst den Berg,

Soest en Weesp.

Gevraagd verhalen over deze zouaven, fotomateriaal om na te maken, bidprentjes, brieven, dagboeken etc.

Alles wordt te leen gevraagd om het te kopieëren.

— x —

Leo Lamers, Ruiterskamp 42, Eemnes tel. 89763
is bezig met:

- veldwachters en politie-agenten van Eemnes.
Gevraagd namen en verhalen over het werk van deze mensen.

— x —

Harry v.d. Voort, Wandelpad 62, 1211 GP Hilversum
tel. 035-47609

is bezig met:

- de familie Groen in Eemnes
Hij zoekt speciaal informatie over huizen en andere
bouwwerken die ontworpen zijn of waar aan gewerkt
is door Bertus Groen, Jan Groen of Jaap Groen.

— x —

Leo Lamers, Ruiterskamp 42, Eemnes tel. 89763
is bezig met:

- alles wat te maken heeft met paviljoen 'Larenberg'
te Laren NH.

— x —

Index kwartaalblad

De H.K.-Eemnes heeft een index van het kwartaalblad uitgegeven. Het boekje geeft de titels van alle artikelen die in de eerste 10 jaargangen van het H.K.E.-kwartaalblad zijn verschenen. Ook wordt een overzicht gegeven van de namen van de auteurs van deze artikelen. Het boekje is samengesteld door Vera en Wiebe van IJken.

De index is te koop bij B. van Wijk-Blom, Raadhuislaan 39, Eemnes, tel. 14689.

De prijs bedraagt f 5,00.

